

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی استفاده بازی های حرکتی در تدریس ریاضی بر میزان یادگیری کودکان دچار اختلال یادگیری

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سهیل خسروی نژاد - کارشناسی رشته آموزش ریاضی دانشگاه شهید رجایی بابل

علی عباسی - کارشناسی رشته آموزش ریاضی دانشگاه شهید رجایی بابل

متین کریمی - کارشناسی رشته آموزش ریاضی دانشگاه شهید رجایی بابل

محمدجعفر بکلو - کارشناسی رشته آموزش ریاضی دانشگاه شهید رجایی بابل

خلاصه مقاله:

اجرای بازی در کلاس برای دانش آموز فضایی را فراهم می کند که بتواند با همکلاسی های خود سخن بگوید آن ها گزینه ها، استراتژی ها و راه حل ها را به مباحثه می گذارند و بصیرت ها و درک هایی را از یکدیگر به دست می آورند. واکفیلد می افزاید، فرض بر این است که تعامل اجتماعی در طول بازی نه تنها به درک دانش آموز کمک می کند، بلکه وی یک نقش بزرگ را در آداب بازی از قوانینی که به دنبال می آید و نیز بازی جوان مردانه ایفا می کند. پژوهش حاضر به روش مروری کتابخانه ای انجام شده است که هدف از آن بررسی اثر بخشی استفاده بازی های حرکتی در تدریس ریاضی بر میزان یادگیری کودکان دچار اختلال یادگیری بود. نتایج پژوهش نشان می دهد که بازی می تواند نقش تعیین کننده ای در یادگیری کودکان و حتی بزرگسالان داشته باشد. این که تا به حال در ایران کار جدی و مناسبی در زمینه تولید بازی های آموزشی صورت نگرفته یا اگر شده، جنبه علمی و دانشگاهی با پشتوانه تحقیقاتی نداشته است، نشانه ضعف است. این در شرایطی است که نظام های پیشرفته آموزش و پرورش جهان همواره در اندیشه افزایش نقش بازی و فعالیت های پرورشی در آموزش هستند.

کلمات کلیدی:

بازی حرکتی، مهارت حرکتی، ریاضی، اختلال یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815429>

